

Людмила ГНИДА,
вчителька Обмачівського НВК
Бахмацького р-ну Чернігівської обл.

Ми активні й артистичні

Це був вересень 2010 року. У п'яти кілометрах від Батурина, у мальовничому селі Обмачів, де й розташована наша рідна школа, я зустріла, полюбила і прийняла до себе як рідних дітей, невгамовних, добрих, темпераментних, яскравих, активних і прекрасних шістьох дівчаток і двох хлопчиків.

Моє професійне кредо, за яким живу і працюю: "Любити свого учня всяким: талановитим чи не дуже, веселим чи сумним, спокійним чи непосидючим... Спілкуватися з ним, навчати й радити, бо учень – це свято, яке триває доти, поки ти є разом із ним".

Кожен наш урок – це відкриття нового, цікавого. Обов'язково присутня гра, бо це – частка духовного життя молодших школярів, що забезпечує активну діяльність кожного учня на уроці.

В нашому класі панує дух добра, успіху, надії, розуміння, дружби. Організована у класі "Швидка допомога" – сильніший учень допомагає слабшому. Це схоже на гру "Вчитель – учень". Дітям подобається.

Тепер, гортаючи сторінки нашого класного фотоальбому, згадуємо наші перші успіхи, невдачі, різноманітні виховні заходи: "Будьмо знайомі" – презентація родин, вогник "Мамині молитви" – до Дня Матері, свято прощання з Буквариком, конкурсно-розважальна гра "На гостини до казки" – у формі усного журналу, свято Новорічної казки... Наші свята – це справжні театралізовані дійства!

Наші учні були відзначені у шкільних конкурсах малюнків, у конкурсі юних читців поезії про мову. Ми

старанно і відповідально готувалися до шкільного, а потім районного конкурсу знавців української мови імені П. Яцика. Брало участь у конкурсі колективних робіт "Край, де я живу", який проводив журнал "Початкова школа", і отримали цінний подарунок – книжку "Шкільний театр" А.І.Мовчун та диплом переможця. З великим бажанням читаємо ці п'єси-казки і з успіхом їх інсценізуємо для своїх ровесників та наших односельчан.

Неодноразово нас запрошували з інсценізацією казок на сільські свята "Як до лица Вам роки" – до Дня людей похилого віку, Свято жінок... Гостинно зустрічали наші виступи і в дитячому садку.

А ще полюбляють мої учні у вільний від навчання час творити прекрасне: створювати композиції з овочів та квітів, працювати в різних техніках – "торцювання", "квілінг"...

І кожного разу, "випускаючи" своїх учнів у "доросле життя", замислюєшся і розумієш, що сьогодні все, чим ми жили, летить у невідомість.

Чому життя розлуку нам несе? Бо доля вчителя – зустріти, пригріти, полюбити і відпустити далекими світами... І пройде час, кудись сплинуть роки, і нових діток я зустріну в школі, та я залишу у своєму серці для вас куточок, і для вас любові. І не пушу туди нікого я... І тільки іноді в самотності хвилини, я зазирну туди й згадаю вас. А як у вас знайдеться час, як знайдеться година, зайдіть до мене на хвилинку, я буду рада вам завжди. А нині вам – щастя...

Вікторія ПИЩАНА,
вчитель I категорії гімназії № 183 "Фортуна" м. Києва

Всі добрі люди – одна сім'я

Я досить довго працювала у сільській школі. Але життя вносить свої корективи: вже 8 років навчаю столичних учнів. Є свої плюси, але й мінуси присутні. І головний – це обмежене спілкування діток з природою. Як мені не вистачає живих уроків у осінньому лісі, чи постановки казки про кішку біля мишиної нірки. Коли ми вивчали азбуку, ми бігали лісом і шукали заховані там букви... Хочеться плакати від цих спогадів... Та все ж, у мене є вони: столичні школярики... Тому не буду плакати – я їм потрібна.

Мій клас – це моя родина. Мої дітки, мої сонечка. Ми щодня поспішаємо на зустріч з дивом навчання. Шукаємо, творимо, мріємо. Кожен з нас – це частинка маленького кущика калини, що росте за вікнами нашого класу. Цей кущик є символом нашої класної родини. Нас 32 школярики. Мені дуже хочеться вірити, що ці

маленькі дітки – велике майбутнє нашої країни. Хочеться пишатися ними. І зараз щодня, щохвилини я поряд з ними для того, щоб відкривати красу рідної мови, чарівність української пісні.

А скільки свят у нашому класі відбувається! Кожен урок читання – це свято. Коли ми вивчали пісні, уроки ставали концертами. Зараз вивчаємо прислів'я і приказки, і наша класна кімната розцвіла, мов квіткова галявина, від дитячих проєктів. Приказки живуть у родині наших школяриків. І все по-дорослому: одна сторінка проєкту – приказки мами, друга – дідуся...

Ми писали листи Осені. Я думаю, вона їх отримає і зупинить свої дощі, подарує нам сонечко.

Початкова школа – це лише 4 роки, а ми маємо ще так багато зробити, так багато пізнати... А ще повірити, що у світі добра багато, його вистачить на всіх.

Альбіна КУДРЯВЦЕВА,
вчитель-методист, вчитель вищої категорії,

Наталія СКЕЛЬСАРОВА,
вчитель вищої категорії (Почетненський НВК "школа-ліцей"
Красноперекіпського р-ну Автономної Республіки Крим)

Найкращі молодші школярі – ліцеїсти

Все головне в долі людини починається зі школи. Яким ти будеш в шкільні роки, таким ти і станеш у подальшому житті. Школа дає не тільки знання. Вона дає нічим не замінний життєвий досвід. Вона готує до нового цікавого життя.

Нашій школі 35 років. Але жодне нове приміщення не може передати таку доброту і тепло, що їх випромінюють стіни нашої школи, роками зберігаючи дзвінки перерв, гучні вигуки і сміх учнів, суворі, але правильні настанови вчителів ...

У нашій школі, яка стала тепер ліцеєм, нам подобається все. Подобаються вузькі сходи, круглі дерев'яні перила, світлі класи. Але найбільше – діти. У нас чудові діти! Це для них – велика бібліотека, затишна їдальня, красивий актовий зал, спортивний зал. А які у нас чудові початкові класи!

1 клас. Це клас з інклюзивним навчанням. Так, у нас створені всі умови для навчання дітей з особливими

потребами. Учням тут весело і цікаво, вони оточені добротою і теплом. Діти відчувають, що вони кохані і потрібні у своєму колективі.

2 клас. Це діти, які вміють читати, писати, міркувати. Вони дружні і допитливі, добрі та турботливі до своїх підшефних – першокласників.

3 клас. Це вже зовсім дорослі діти. Вони люблять співати і танцювати. Із задоволенням відвідують гурток "Сопілка". Дружні і веселі. Люблять їздити на екскурсії по Криму.

4 клас – випускники. Веселі, енергійні. Активні учасники шкільних свят. Захоплюються танцями, відвідують гурток хореографії. У складі колективу "Барвінок" стали призерами регіонального конкурсу художньої самодіяльності "Живые родники".

Ось такі наші діти. Найкращі!

Лариса САВИЦЬКА,
вчитель початкових класів та інформатики Харківської ЗОШ І–ІІІ ст. № 70
Харківської міської ради Харківської обл.

Соняшник усміхається...

Ви бачили коли-небудь, що соняшник усміхається і весело росте? А я бачила... Це мій улюблений 4-Г клас, мої найперші в житті учні – 12 дівчаток та 14 хлопчиків, уже протягом щасливих трьох років спільного життя щодня й щохвилини дружньою родиною здивовано та радісно ловлять кожне моє слово, кожний погляд, кожен рух – і мене це просто окрилює...

Мої перші учні нещодавно якось сказали мені: "Ларисо Ігорівно, ми вже дорослі, не пояснюйте нам, як маленьким. Ви просто напишіть завдання на дошці й відпочиньте, а ми самі все зробимо й перевіримо один одного". Я пораділа за них та за себе, бо вважаю, що головне завдання вчителя – навчити дітей вчитися.

Чудово, що з нами завжди поряд батьки. Вони бажані гості на уроках та позакласних заходах, адже саме для них ми проводимо Дні відкритих дверей. Та й під час екскурсій батьки також супроводжують нас.

Усі учні мого класу беруть активну участь у шкільних олімпіадах, всеукраїнських та міжнародних конкурсах "Колосок", "Кенгуру", "Соняшник", "Кришталева сова" і, звичайно ж, досягають значних успіхів. Окрім того, вони кожного дня чекають на "хвилинки подиву", бо ще з 1 класу звикли, що час, проведений у школі – це очікування дива.

Найбільше діти чекають на щорічний конкурс "Школа має таланти", тому що ми і співаємо, й танцюємо, й малюємо, й декламуємо вірші... Під час підготовки сильні допомагають слабшим, які стають сміливішими, розкриваються.

І ось уже останній рік з моїм першим випуском. Коли на мене лагідно і довірливо дивляться оченята моїх учнів, усі труднощі й проблеми відступають, я вірю, що мої уроки, мої слова не пройшли даремно. Сподіваюся, що з моїх учнів виростуть справжні Люди.